

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
วันที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ถึงเวลาเด็ดก็เด็ดไปตาม

เมื่อวานนี้ก็เทศน์ อย่างนั้นแล้วเทศน์ทุกวัน ๆ แล้วจะเอาคำเทศน์มาจากไหน เฉพาะที่ออกสนามนี้ก็ถึง ๕ ปีแล้วนะ ๕ ปีเต็ม เพราะเราเริ่มก่อนวันที่ ๑๒ เมษายน เดือนกุมภาพันธ์ ละมั้ง มกราคม กุมภาพันธ์ เริ่ม ดูเหมือนปี ๕๑ แหะละ จากนั้นมาแล้วจนกระทั่งถึง ปานนี้ เรียกว่า ๕ ปีเต็ม เทศน์ไม่หยุดไม่ถอย ทั่วประเทศไทย แล้วจะเอาอะไรมาเทศน์ ผู้เทศน์ไม่เบื่อ ผู้ฟังก็น่าจะเบื่อบ้าง พิสูจน์จริง ๆ นะเทศน์ ๕ ปีเต็มแล้ว วันนี้ก็จะไป เทศน์อีกแล้ว เทศน์บ้านปลูแปและอะไร นี่ก็เกี่ยวกับมีผ้าป่าด้วย ไปก็อยู่ในย่าน ๕๐ นาที ยังไม่ถึงโรงน้ำตาลเขา กิโลที่ ๕๒ โรงน้ำตาลกิโลที่ ๕๒ อันนี้ดูเหมือนใกล้กว่านั้น บ้านนี้ เราก็กังไม่เคยไป

สรุปทองคำและดอลลาร์ที่วัดป่ารังสีปาลีวัน อ.คำม่วง จ.กาฬสินธุ์ วันที่ ๑๔ และ ๑๕ ต่อกัน ทองคำได้ ๔ กิโล ๒๑ บาท ๓๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๐,๒๘๕ ดอลลาร์ ดอลลาร์ที่ได้หลังจากมอบคลังหลวงแล้ว ๑๔๕,๑๗๒ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๑๕๔,๘๒๘ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๓ แสนดอลลาร์ ที่เหลือยังมากกว่าที่ได้อีก ๓ แสนดอลลาร์นี้ต้องได้ แหะละ ปักด้วยกันแล้วกับ ๕๐๐ กิโล ทองคำให้ได้ ๕๐๐ กิโล ดอลลาร์ให้ได้ ๓ แสนดอลลาร์ ในเวลามอบวันที่ ๑๒ เมษายน อันนี้ตายตัวแล้ว ปักไว้เลยแล้ว ถ้าหากว่ามัน ไม่ครบจริง ๆ เราก็ก็นำเงินที่เราพักเอาไว้ ๒๑ ล้าน ถ้ามันพอที่จะได้ เราก็ก็นำนี้ ไว้เพื่อทองคำข้างหน้า ดังที่เคยปฏิบัติมา

รวมทองคำที่ได้แล้ว ที่มอบแล้วและยังไม่มอบ เวลานี้เป็นทองคำ ๖,๐๖๓ กิโล ครึ่งนะ รวมดอลลาร์ที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเวลานี้ได้ ๗,๓๔๕,๑๗๒ ดอลลาร์ นี่ละ ขาดเท่าไรเราก็ต้องได้เพิ่มตรงนี้ ที่ว่าขาดสามแสน ขาดเท่าไรก็ต้องเพิ่มตรงนั้น เวลา นี้ดอลลาร์เราได้ ๗ ล้าน ๓ แสน ถ้าได้คราวนี้อีกก็เป็น ๗ ล้าน ๖ แสน ไปละนะ ถ้ามี เศษเหลืออะไรอาจมอบได้นะ ถ้ายังไม่สมควรจะมอบเราก็ก็นำเอาไว้ข้างหน้า พร้อมกับ ทองคำงวดหน้านั้นอีกต่อไปอย่างนี้เรื่อย ๆ

พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบตามที่ได้เรียนให้ทราบนะ เรามุ่งหมายต่อชาติไทย ของเราเต็มหัวใจเรา ถึงขนาดเสียสละทุกอย่างเลย ท่านทั้งหลายจะเห็นเวลาขึ้นเวทีออก สนาม มีอ่อนข้อย่อยอ่อนย่อแยะ ๆ โหม ไม่มี เพราะหัวใจไม่พามี หัวใจเด็ดตลอดเลย ขาด ๆ อะไรขาด-ขาดไปเลย ฆ่ากิเลสเราก็ฆ่าแบบเดียวกัน ฟังซิว่า เขาแตกบ้านไปดู เราเขาว่าเราตายแล้ว ฟังซินะ เจ้าของยังไม่รู้ว่าเจ้าของจะเป็นจะตาย เขาตีเกราะประชุม

แตกบ้านไปดู ประชุมลูกบ้าน ไปดูเราว่าเราตายแล้ว เพราะเราไม่ฉันทัน มันจะตายจริง ๆ เอาสักทีหนึ่ง

คือถ้าฉันทันแล้ว อาการของจิตนี้จะรู้สึกแปลก เรียกว่ามันไม่ก้าว อย่างน้อยมันทรงอยู่ ถ้าเลยจากนั้นไปอาจลดก็ได้ มันดูกันอยู่ตลอดเวลา ที่นี้เวลาอดข้าวนานไปเท่าไร ธาตุชั้นธ้ออ่อนลงเท่าไร จิตมันยิ่งตึ๊ดขึ้น ๆ ๆ นี้ละที่ระหว่างจิตกับธาตุมันจึงทะเลาะกัน ทางธาตุชั้นธ้อชวนทะเลาะ นี้จะอดให้ตายเหรอ ว่างั้นนะ นี้ท่านเห็นไหม ท่านอดอาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่เวลานี้กิเลสยังไม่ตายท่านกำลังจะตายรู้ไหม นั่นขึ้นแล้วนะ เราลืมเมื่อไรก็มันขึ้นภายในจิต กิเลสเกิดขึ้นธรรมเกิดขึ้น ระยะเวลาเป็นระยะเวลา กิเลสเกิดจะหักเราไม่ให้แข็งแรง ให้อ่อนเปื่อยไปตามกิเลส

เพราะฉะนั้นมันถึงหักว่า นี้เห็นไหมท่านอดอาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่เวลานี้กิเลสยังไม่ตาย ท่านกำลังจะตายรู้ไหม ขึ้นที่จิต นี้เรียกว่ากิเลสเกิด พอทางกิเลสเกิดขึ้นมาเสร็จแล้วธรรมก็ขึ้นรับกันเลย ปึง การกินนี้ก็กินมาแต่วันเกิดไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร อดเพียงเท่านี้จะตายเหรอ เอ้า ตายก็ตายนี้ มันพุ่งรับกันเห็นไหมละ มันก็พุ่งตามเดิมมัน นี้เรียกว่ากิเลสเกิด ธรรมเกิด เกิดภายในใจของผู้ปฏิบัติ เกิดอยู่โดยสม่ำเสมอ เราไม่เคยพูดอะไรมากมายนักแต่ก่อน นี้มันจวนจะตายเราก็เปิดให้ฟัง ธรรม กิเลสจะเกิดขึ้นภายในใจถกเถียงกันภายในใจเป็นคำ ๆ ก็มี เป็นอุบายวิธีการแสดง ออกมาตอบรับกันโดยไม่มีชุ่มมีเสียงบอกอะไรก็มี ธรรมก็แก้กันตามนั้น ๆ อย่างนั้นก็มี เป็นลำดับลำดับ

นี้เวลาเราช่วยตัวเองเราก็ช่วยถึงขนาดนั้น เต็ดหรืออ่อนฟังเอาซิ จนชาติเกราะประชุมแตกบ้านมาดู ไปที่อื่นก็มีอย่างเดียวกันนั้นแหละ แต่เมื่อเขาไม่ตีเกราะประชุมเราก็บอกไม่ประชุมใช้ไหมละ เขาฟังตีเกราะในหมู่บ้านนั้น ทั้ง ๆ ที่เราทำอย่างนี้ตลอดไปอยู่ที่ไหนเป็นอย่างนั้นตลอด ก็เมื่อไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างนี้เราก็ไม่พูดธรรมดา ๆ แต่นี้ก็มีเหตุการณ์ถึงขนาดชาติเกราะประชุมไปดูเรา เขาว่าเราตายแล้ว นี้เราก็ได้เอามาพูดเป็นยังงิฟังซิ ไปที่อื่นก็แบบเดียวกัน แต่ไม่มีการประชุมลูกบ้านเขา ก็ปล่อยให้เราตายคนเดียว ถ้าเราจะตาย เราก็ไม่เห็นตายวะ

นี้เวลาเต็ด เต็ดถึงขนาดนั้นนะ เราได้พิจารณาย้อนหลังถึงเรื่องความเพียรของเรา ยังไม่ปรากฏเลยที่เราอ่อนข้อย่อหย่อน ท้อแท้เหลวไหลตรงไหน ๆ ตั้งแต่เริ่มแรกมาล้มลุกคลุกคลานก็ขัดกันอยู่ตลอด เรื่องกำลังใจไม่มีถอย เพราะมุ่งจะให้มันเป็นพระอรหันต์ในชาตินี้ พูดให้มันตรง ๆ นี้ละจุดใหญ่ที่ติงตลอด ๆ เมื่อจุดใหญ่มีแล้วกำลังใจมันก็มีมุ่งใส่จุดนั้น อะไรจะทุกข์ยากลำบาก มันไม่ค่อยสนใจแหละ เอากันอย่างหนัก นี้เราฆ่ากิเลสในหัวใจเราเราก็ฆ่าอย่างนี้

ที่นั่นจากนั้นแล้วก็ไม่คาดไม่ฝันว่าจะได้ช่วยชาติบ้านเมือง เหตุการณ์มันก็เกิดขึ้นในท่ามกลางหัวอกเรานี้แหละ ถึงได้ขนาดร้องโก้ง เราก็ไม่ลืม ถ้างได้ร้องโก้งถึงใจที่สุดเลย คอขาด ๆ ไปเลยถ้างได้ขนาดนั้นแล้ว นี่ก็ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทุกสิ่งทุกอย่างเราเพื่อพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยของเราทั้งนั้นนะ เราไม่ได้เพื่อเราเลย ฟังซินะ เราไม่ได้เพื่อเราเลย แม้นิดหนึ่งเราก็ไม่มีตะเกียกตะกายพี่น้องทั้งหลายเห็นไหมละ เป็นอยู่อย่างนี้ ไปที่ไหนเราก็ตะเกียกตะกายไปอยู่ตลอดเวลา เพราะเห็นแก่บรรดาพี่น้องชาวไทยเราจึงบึกบึน แต่เราก็ชมเชยสำหรับพี่น้องทั้งหลายที่ บึกบึนไปตามเรานี้ เราก็ไม่เห็นที่ไหนที่จะให้เกิดความอ่อนใจว่าพี่น้องทั้งหลายไม่เอาใจใส่ หรืออ่อนแอท้อแท้ หรือแบบที่ว่า หัวทออยู่ในกระดองนี้ เราก็ไม่เห็นมี

นี่เป็นกำลังใจอย่างหนึ่งที่หนุนเราให้พุ่ง ๆ อยู่ตลอดเวลา เพราะบรรดาพี่น้องทั้งหลายนี้เวลาเด็ดก็เด็ดไปตาม ๆ กันเลย เอาละ เอานะว่าฉัน เอาจริง ๆ ได้จริง ๆ ทุกทีไม่เคยพลาดนะ เท่าที่เราปักลงจุดไหนนี่ เอาให้ได้นะตรงนี้ บึบ ได้เลย แต่ก่อนก็ธรรมดาที่เฉยไปกินไป กัดหญ้าไป ชี้ไปเหยี่ยวไปเรื่อย พอถึงเวลาแล้ว เอานะ ก็คึกคักเลยซัดเลย อย่างนี้เรื่อยมา ตลอดปัจจุบันนี้ นี่ก็เป็นกำลังใจอันหนึ่งที่ทำให้เราพาพี่น้องทั้งหลายหนุนตลอดมาอย่างนี้นะ นี่เราก็เพื่อชาติ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ เราไม่ได้เพื่ออะไร ๆ แล้ว พูดทุกสิ่งทุกอย่างเปิดหัวอกให้พี่น้องทั้งหลายฟัง คำว่าไอ้ฮวดอย่าเอามาใช้นะ นั่นเป็นมหาภัยที่จะทำลายตัวเองนะ นี่พูดเป็นมหาคุณออกมาให้ท่านทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน แล้วเป็นคติเครื่องเตือนใจแก่ตน เพื่อเป็นมหามงคลแก่ตน ในกาลต่อไปต่างหากนะ

เราไม่ได้มีคำว่าไอ้ฮวด ฮวดไปหาอะไร เท่านั้นที่พอแล้ว ผลประโยชน์อะไรไม่ได้เกิดขึ้นจากการไอ้การฮวด เกิดขึ้นจากการกระทำหนักเบาเล็กน้อยต่างหาก เราก็ทำอย่างนั้นตลอดมา ถึงคราวจะเป็น เอ้า เป็น ถึงคราวจะตาย เอ้า ตาย ว่าฉันเลยไม่มีเสียตาย ชัดกันอย่างเต็มเหนี่ยว ๆ จนกระทั่งถึงสมมัทสมหมายทุกสิ่งหาที่ต่องติไม่ได้ พิจารณาย้อนหลังถึงเหตุที่เราดำเนินมา เราก็ไม่มีที่ต่องติ มีแต่ขยะ ๆ คือ ตอนนั้นกำลังวังชาก็ยังหนุ่มยังน้อยอยู่ จิตใจและความมุ่งมั่นก็เข้มแข็ง มันก็เอาเต็มเหนี่ยว ๆ ทีนี้เวลาแก่เข้ามาเราพิจารณาย้อนหลัง เรียกว่า ขยะ ๆ ถึงขนาดที่ว่า โอ้โฮ อย่างนั้นมันก็ได้ ๆ คือทุกวันนี้ทำไม่ได้ตายเลย นั่น มันต่างกันอย่างนี้นะ ถ้าพูดถึงกำลังวังชาเอามาจากไหน ประคับประคองอยู่มันก็คอยแต่จะตาย ถ้าว่ากำลังใจก็จะมุ่งหาอะไร เราไม่มุ่งเราก็บอกว่าไม่มุ่ง เวลามันมุ่งมุ่งจนกระทั่งถึงเจ้าของจะตาย เอ้า ตายก็มุ่ง อย่างนี้ก็มุ่ง ทีนี้เวลามันไม่มุ่งก็บอกมันไม่มุ่ง อย่างทุกวันไม่มุ่งนะ อยู่ไปอย่างนั้นนะ มีแต่มุ่งที่

จะอุ้มชาติไทยของเราให้พอมีสมาทใจโล่งปอดบ้าง จึงได้ตะเกียกตะกายเวลานี้ เราไม่ได้มุ่งเพื่ออะไร มุ่งเพื่อพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยนะ

สำหรับเราเองเราพอทุกอย่างแล้วเราไม่มุ่งอะไรเลย พอจุดหมายปลายทางถึงแล้ว เช่น ทองคำได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน และดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้านแล้วเราก็เลิกเลย ไม่กวนพี่น้องทั้งหลายอีกต่อไป ดังที่เคยกวนมาแล้วนี้ แต่ผู้ที่จะบริจาตามอหิชาลัยของตนในนามความเป็นผู้รักชาติด้วยกันแล้ว บริจาคมาอย่างน้อยเพียงไร ไม่ว่าสมบัติประเภทใดเรารับไว้ ๆ เรารับตลอดนะ แต่ที่จะให้เราไปรบกวนอย่างนั้นเราไม่ทำ พูดอะไรต้องให้มีคำสัตย์คำจริง มีบาทมีบาทมีชื่อมีแปซิ จะพูดอย่างหละละ ๆ แหละ ๆ อย่างนี้ไม่ได้เราไม่เคยปฏิบัติมา เราพูดจริง ๆ เฉพาะที่มาบวชเป็นพระนี่ ความจริงนี้ได้ดีขึ้น ๆ พอก้าวขึ้นสู่เวทีที่ติดกับกิเลสอันนั้นเด็ดขาดไปเลย ไม่มีคำว่าอ่อน จนกระทั่งเป็นที่พอใจ เหตุที่เราดำเนินมาก็เรียกว่าเอาตายเข้าว่าเลย ผลได้ก็เป็นทีที่พึงพอใจหายสงสัยทุกอย่าง เวลานี้เราหายสงสัยหมดแล้ว ไม่มีอะไรเหลือแล้วในหัวใจนี้ หมดทุกสิ่งทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่าสมมุติในสามแดนโลกธาตุนี้เปิดออกหมดเลย เหลือตั้งแต่ พูดให้มันเต็มสัดเต็มส่วน เหลือแต่ธรรมชาติเท่านั้นเอง

ธรรมชาติ พระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลายเป็นอันเดียวกันหมด เท่ากับน้ำมหาสมุทรจ่อลงตรงไหนเป็นมหาสมุทรอันเดียวกัน ธรรมชาติจ่อลงตรงไหนก็เป็นธรรมชาติอันเดียวกันหมด เพราะฉะนั้นจึงว่าไม่จำเป็นที่จะต้องไปหาพระพุทธเจ้า หาที่ไหนจ่อปั๊บไปเจอแล้ว อันเดียวกันแล้ว ๆ แล้วจะไปหาพระพุทธเจ้าที่ไหนอีก ถ้าว่ามีคน ๆ เดียวก็ ๒ กับเงา อันนี้ไม่มีเงา อันเดียวเท่านั้นจึงเรียกว่าไม่มี ๒ เป็นคู่แข่งกัน มีอันเดียวเหมือนกันเลยทีเดียวนะ นี่ละผลแห่งการปฏิบัติที่ได้รับจากการปฏิบัติทางฝ่ายเหตุเด็ดขาดขนาดไหนผลก็ได้มาเป็นลำดับลำดับ

ที่นี้ทางซั้วก็เหมือนกัน เด็ดขาดขนาดไหนมันก็เอาให้จมได้ไม่สงสัย เพราะผลนี้เกิดจากเหตุ ๆ หมดตลอด นี่ละให้พี่น้องทั้งหลายทราบเสียว่า เรามุ่งอย่างนี้ มุ่งต่อพี่น้องชาวไทยเรา มุ่งอย่างเด็ดอย่างขาด อะไรมาผ่านไม่ได้เวลาขึ้นเวทีแล้ว ขึ้นสนามเอาอย่างเด็ดอย่างขาดไปเลย ไม่มีคำว่าเสียดายอะไรแล้วในโลกอันนี้ นอกจากเสียดายที่เรามุ่งหวังที่เราจะอุ้มชูคือชาติไทยของเราแล้ว เอาชีวิตแลกเข้าไปเลย เราถึงได้อุตสาหะพยายามดังที่เห็นอยู่นี้แหละ

เวลานี้ทองคำเราก็ได้ ๖ พันกว่าแล้ว ได้ ๖,๐๖๓ กิโลกรัม เวลานี้ทองคำ คือ ๕๐๐ กิโลกรัมแน่แล้ว เป็นอื่นไปไม่ได้ว่าจั้น ๕๐๐ กิโล ก็เลยมาบวกกับนี้เข้า คือ ๕๐๐ กิโล รอรวันที่ ๑๒ เมษายน นั้นละเป็นวันมอบ แล้วก็เต็มเม็ดเต็มหน่วยดังที่ว่า ๖ ตัน กับ ๖๓ กิโลกรัม ส่วนดอลลาร์ก็ ๗,๓๐๐,๐๐๐ แส่น ก็เป็น ๗,๖๐๐,๐๐๐ ละ ขึ้นไปเรื่อย

ๆ อย่างนี้ ให้ได้ตามจุดนั้นแล้วเราก็อหยุด เราเลิกละ การที่จะไปเที่ยวรบกวนพี่น้องทั้งหลายเพื่อชาติของเรานั้นเราไม่ไปรบกวนอย่างนั้น แต่เมื่อท่านผู้ใดมีศรัทธาบริจาคด้วยความรักชาติของตน ถวายมาตามอัธยาศัย เราก็รับตามนั้น ๆ เรื่อยไป มีมากมีน้อย เรารับตามนั้น เป็นแต่เพียงว่าเราไม่รบกวน ต้องถือสัจย์ถือจริง ว่าอะไรเป็นคำสัจย์คำจริงทุกอย่างมันถึงเชื่อถือได้คนเรา พุดแบบแหละ ๆ แหละ ๆ เชื่อถือไม่ได้นะ ต้องว่าเจ้าของเชื่อตัวเองด้วย ลงจุดไหนเชื่อตัวเองเลย คนอื่นเขาก็เชื่อได้เมื่อเราไม่แหละแหละ

นี่ก็ทราบว่าจะเสร็จ ๑๐ ตัน ภายในปี ๒๕๕๖ นี้ละ บรรดาลูกศิษย์ลูกหา ก็ได้พุดออกมามากแล้ว ค่อนข้างแน่นแล้ว คือจะให้ได้ ๑๐ ตันภายในปี ๕๖ นี้ ดอลลาร์นั้นยังงี้ก็ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านแหละ ให้ได้ ๑๐ ล้าน ไม่ได้เราก็จะอดเอาตามนี้แหละ เอาตามลูกศิษย์ลูกหา อดให้ได้ ๑๐ ล้าน ว่างั้น จากนั้นเราก็อหวังใจโล่งละ เราสบายเราดูทองคำในคลังหลวงกับทองคำที่เข้าไปแล้วเรียกว่า สมดุลกัน ตามที่เรากำหนดเอาไว้ ที่เราเคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบก็ มันมีแ่งอยู่นิด ๆ ที่เราถือเป็นกรณีพิเศษ เราไม่ถือเป็นจริงเป็นจังมากเหมือนทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน อันนี้ถือจริงจังมากทีเดียว ส่วนที่เศษเหลือไปนั้นเราไม่จริงจัง

คำว่าเศษเหลือคืออะไร ทองคำที่เราอยู่ในคลังหลวงนั้นมันเป็นทองคำดี มันไม่ได้คู่ มันไม่ได้เต็ม เช่น ๕ มันไม่ใช่ ๖ เสีย มัน ๕ เอามาเพิ่มอีกก็ ห้า ๆ เอ้า สมมุติว่า แก้นี้ก็ ๑๐ ตันมานี้มันก็เป็น ๑๙ ตันเสีย เอา ๑๐ ตันเข้าไปอีกก็ ๒๙ ไปเสีย ๓๐ เลยไม่มี นี่ที่เรียกว่ามันยังแ่งอยู่ตรงนี้ ถ้าเมื่อได้มาเราก็จะมาซ่อมจุดแ่งงี้ แต่ไม่รบกวนเท่านั้นละ

ถ้าได้นี้ก็ยิ่งเต็มเม็ดเต็มหน่วย เรียกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์เลย แต่ไม่ได้เราก็ไม่ว่าอะไร เพราะเราไม่ได้ปักใจกับมันอะไรนักหนา เป็นของเศษของคู่ ของคี่ก็ให้มันคี่ไปเสีย มันควรจะได้แค่นั้นเราก็อเอาแค่นั้น ๆ แต่เรื่องให้เรารบกวนเราไม่รบกวนแหละ จะพุดอยู่เสมอเมื่อมีโอกาส ตามจุดที่บกพร่อง แล้วมันทำจิตใจของเราให้มีแ่ง ๆ อยู่ เราก็อพุดอย่างนี้ละ เรียกว่า มันขาดไป ช่นอย่าง ๙ ตันนี้ขาดไป ๑ ตันจะครบเป็นคู่ว่างั้นเถอะ ช่างมัน อันนี้เราไม่ว่าอะไรละ

ถ้าออกจากนี้แล้วเราจะไม่มีหวังนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบ พอหยุดนี้แล้วเราจะไม่ว่าอะไรอีก ดอลลาร์ ทองคำที่จะได้หลังไหลเข้ามาสู่คลังตั้งที่เป็นอยู่เวลานี้จะไม่ได้นะ นี่เวลานี้เป็นเวลากาลอันควรเหมาะสมอย่างยิ่งแล้ว ที่เราจะรวมกำลังวังชาของเราจากความรักชาติ ให้ได้มาเข้าจุดตามที่เราต้องการเป็นอย่างน้อยแหละ อันนี้เราพอใจ ขอให้ได้ตามนี้ก็แล้วกัน เพราะหยุดจากนี้แล้วจะไม่มีนะ ใครจะเอาทองคำมาจาก

ไหนดอลลาร์มาจากไหนไม่มี จะได้เวลานี้เท่านั้นซึ่งเป็นกาลอันควรอย่างยิ่ง โลกภายนอกเขาก็รู้ว่าเวลานี้เมืองไทยเรากำลังช่วยตัวเองกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย นี่ใคร ๆ เขาก็ทราบ ได้มามากน้อยก็ไม่เสียอะไรทั้งนั้น เหมาะสมไปตลอด ถ้าเลยจากนี้แล้วไม่มีใครให้นะ แล้วถ้าบกพร่องไปเท่าไรมันก็จะบกพร่องไปเรื่อย ๆ อย่างนั้น จะว่าไป บกพร่องก็เป็นบกพร่องของเมืองไทยทั้งชาติเป็นของดีแล้วเหอ เพราะฉะนั้นเวลาที่ควรจะให้สะดวกหรือหายใจโล่งของคนไทยทั้งประเทศก็ควรให้ได้ในเวลา

ทองคำแบ่งไปหลายประเทศ ประเทศไหนก็เป็นประเทศที่ทำมาค้าขาย ประสับประสานกันอยู่ มันก็เกี่ยวโยงไปทางติดหนี้ติดสิน ก็เอาไว้สำหรับประกันชาติไทยของเราในประเทศนั้น ๆ แต่สำหรับที่เอาไว้เพื่อชาติไทยของเรา ประกันชาติไทยของเราโดยตรงนั้นมีเท่านี้ แล้วมีไม่มากเลย นี่ซิเราถึงใจหายไป จึงต้องได้ตัดได้ดั้นเพื่อหนุนสมบัติอันนี้ให้ประกันชาติของตนได้เท่าที่ควร อย่าให้บกพร่องจนจิตใจนี้ร้อนวูบ ๆ เหมือนอย่างแต่ก่อนก็แล้วกัน วันนี้ไปไม่ได้ค้างละ ไปเทศน์ที่อะไร

โยม บ้านปลู

หลวงตา ไปเทศน์เสร็จแล้วก็กลับมา ไม่ค้างละ อีกสัก ๓ วัน หรือ ๔ วัน คราวนี้ไปอุบลฯ หลายวันนะ นี่ก็อย่างนี้จะว่ายังไง เหมือนฟุตบอลนะเรา กลิ้งไป ไปที่ไหนก็มีแต่เราเป็นคนเทศน์ทั้งนั้นว่าไง การเทศน์มันเป็นของเล็กน้อยเหอ แแทบเป็นแทบตายอย่างทุกวันนี้เทศน์ลงมาแล้วเหนื่อยเราก็กินเอา ดั่งที่ไปที่ไหนก็เทศน์ทุกแห่ง ๆ นั้นแหละ ไปเรื่อย อย่างไปนี่เขาก็บอกว่ามีเทศน์เฉพาะในงานศพ วันนี้ไปอยู่สบายตามอัธยาศัย อัธยาศัยบ้านมันยังงี้ ไปจับเราใส่ชั้นธรรมาสน์ นันหรือตามอัธยาศัยมันโมโหนะเรา เทศน์ตั้ง ๒ กัณฑ์ เป็นอย่างนั้น ที่เทศน์ขึ้นบนธรรมาสน์ถึง ๒ กัณฑ์ วันนี้ก็ยังจะไปเทศน์อีกอยู่อย่างนั้นแหละ จากนั้นก็พัก พอวันที่ ๒๐ ก็เดินทางไปอุบล ไปที่นั่นที่นี้ตามโครงการ ไปหมดทุกแห่งตามโครงการ อุบลจะพักก็คืนไม่ทราบ มันมีที่ไหนเขื่อนอะไรบ้าง

โยม เชื่อนสิรินธร ครับผม

หลวงตา เออ เชื่อนสิรินธร ไปนั่นอีก จากอุบลแล้วก็มาอำนาจเจริญ แล้วก็ไปมุกดาหาร ไปนครพนม อันนั้นมีแต่เผาศพทั้งนั้นละ

โยม ที่นครพนมก็มีเทศน์ด้วยเจ้าคะ

หลวงตา ก็นั่นแล้ว นครพนมก็มีเทศน์นั่นแล้ว ถึงได้บ่น ว้อ ๆ อยู่นี่ จะว่าไป ถ้าไม่มีเทศน์มีตั้งแต่เอาไปกินเฉย ๆ ก็ไม่ว่า นี่ก่อนจะได้กิน เทศน์เกือบเป็นเกือบตายซิ มันนำโมโห นันละวันสุดท้ายนครพนม วันที่ ๒๘ เผาศพแล้วเทศน์ วันที่ ๒๙ เราก็ออกเดินทางมา พอวันที่ ๕ ก็ทางกรุงเทพเขาก็จะมาใช้ไหม

โยม ครับ

หลวงตา วันที่ ๘-๙ มันก็เป็นวันลงกรุงเทพอีกแล้ว ลงคราวนี้ก็ไปมอบทองคำ
ในคลังหลวงแหละ ๕๐๐ กิโล กับดอลลาร์ ๓๐๐,๐๐๐ จากนั้นก็มีงานติดต่อเรื่อย
จนกว่าจะได้กลับมาอีกหลายวัน ไปเดือนเมษาหลายวันกว่าจะได้กลับมา โอ๊ย.หนักมาก
นะเรา ที่หนักมากจริง ๆ ก็เกี่ยวกับเทศน์ มันเหน็ดมันเหนื่อยเทศน์นะ เทศน์แต่ละครั้ง
ดูมันไม่ต่ำกว่าชั่วโมงนะ ชั่วโมงกว่า ๆ พูดไม่หยุดไม่ถอยตั้งชั่วโมงกว่า อย่างเมื่อวานนี้
ก็ชั่วโมง ๘ นาที หรือยังงี้ ตอนกลางคืนไปตามอัยาศัย ก็ชั่วโมงกับ ๑ นาที นั่นละ
ตามอัยาศัย มันเป็นอย่างนั้นนะทุกวันนี้ โอ้ มันจะตายจริง ๆ เอาละพูดเท่านั้นนะ

ชมถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวินตวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th